

László Ferenc (Kolozsvár, 1937. máj. 8.) – zenei szakíró, zenekritikus, előadóművész. ~ Dezső fia, ~ Ferenc unokája. Középiskolát szülővárosa Zenei Líceumában végzett (1954), a Gh. Dima Konzervatórium fuvola tanszakán szerzett diplomát (1959). Előbb a nagyszebeni Állami Filharmónia fuvolása (1959-65), a kolozsvári Zenei Líceum kamarazene-tanára (1966-70), majd a bukaresti Ciprian Porumbescu Konzervatórium kamarazene tanszékének lektora. 1991 óta a kolozsvári Gh. Dima Zeneakadémia tanára. Előadóművészként az országban és külföldön (Bulgária, Németország, Szovjetunió) hangversenyezett. A Hét zenepublicisztikai rovatának szerzője, a zenei oldal szerkesztője (1970-73), a Román Rádió és Televízió magyar adásainak állandó munkatársa. Jelentős szerepe volt az Electrecord magyar nyelvű lemezkiadásának fejlesztésében. Az 1989 decemberében létrejött Romániai Magyar Zene Társaság egyik megalapítója, majd elnöke. 1990 óta a Junimea Muzicală din România, 1991-től a Societatea Mozart alapító elnöke, 1992-től a Páneurópai Unió Román Tagozatának alelnöke.

Kutatásai romániai és egyetemes zenei témákat ölelnek fel, Mozart-kérdések, a zenekultúra és népzene-kultúra viszonya foglalkoztatják, Beethoven-nyomokat talál Kolozsvárt, sokoldalú Bartók-kutató. Szakcikkei a Korunk, Forschungen zur Volks- und Landeskunde, Musik und Kirche, Utunk, Studii de Muzicologie, Művelődés, Brassói Lapok, Secolul 20, Muzica, A Hét, Karpathenrundschau hasábjain jelentek meg; a budapesti Magyar Zene munkatársa. Három nyelven közölt írásaival a román-magyar-szász kulturális kapcsolatokat szolgálja. A *romániai magyar nemzetiség* c. tanulmánygyűjteményben átfogó képet ad a hazai magyar zenei életről (1981), a *Kriterion Zenetudományi Írások* c. kötetében (1980, 1983) szerepel zenei helytörténeti és folklórkutatásainak eredményeivel.

Kiemelkedők Bartókról és Kodályról szóló közlései. Szerkesztésében több Bartók-kötet jelent meg, így a *99 Bartók-levél* (1970), *Bartók-könyv 1970-1971* (megemlékezések, 1971), *Bartók-dolgozatok* (1974, 1981), románul a *Béla Bartók și muzica românească* (1976) és két kötetben Bartók válogatott levelei (1976-77). Ő állította össze az erdélyi Kodály-émlékkönyvet is (*Utunk Kodályhoz*, 1984), melyben az ünnepelt zeneszerző román népdalfeldolgozásairól szóló tanulmánya jelent meg.

Önálló munkái: *Zenei ügyelet* (publicisztikai írások, 1976); *Bartók Béla* (Tanulmányok és tanúságok. 1980); *A százegyedik év* (írások Enescuról, Bartókról, Kodályról. 1984); *Bartók Béla* (román nyelvű tanulmányok, közlések, esszék, 1985); *Zenén innen, zenén túl* (publicisztikai írások, 1987); *Klavír és koboz* (tények, értelmezések és föltevések Liszt Ferenc 1846-47-es hangversenyútjával kapcsolatban, 1989).

Írói neve *László V. Ferenc*, álneve *Vigh Frigyes*.

(B. A.)

Benkő András: *Bartók-levelek*. Utunk 1978/25. – Beke György: *Tíz év a Bartók-kutatásban*. Utunk 1980/5. – Kántor Lajos: *L. F.: Bartók Béla*. Korunk 1981/2. – Balla Zsófia: *A könyv, amelynek nincs vége*. A Hét 1981/12. – Breuer János: *Bartók-nyomolvasás*. Élet és Irodalom, Bp. 1981/14; uő. *A százegyedik év*. Élet és Irodalom, Bp. 1984/18. – Wilhelm András: *Bartók és Erdély. Bartók és Románia*. Muzsika, Bp. 1981/4. – Zoltai Dénes: *Úton Kodályhoz*. Kritika, Bp. 1982/12. – Zsigmond Enikő: *Zenekritika és zeneszerzés*. Utunk 1983/16. – Terényi Ede: *A 102, a 103-ik év és a többiek*. Utunk 1984/35. – Benkő Judit: *Egy életmű időszerűsége*. A Hét 1985/6. – Csiky Csaba: *Jó a folytatás is*. A Hét 1988/3. – Szócs István: *A zenei életen innen és túl*. A Hét 1988/12.